

Udgaar Tirsdag og Fredag
i Allinge-Sandvig.
Gudhjem, Østerlars, Hasle.
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri
Oplag ca. 3500 Eksemplarer

Nr. 141

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Tirsdag den 5. August

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1930

Pressen.

Der hænder paa den hele Jord
saa meget, vi skal vide,
Aviserne fortæller det
paa Side efter Side.

Den Dag, der gik, blev til en ny
- og Radioens Funke
og Telegrafens melder nyt
- Avisen blev en Bunke.

Før vi ved af det, vokser der
et Bjerg - saa rask gaar Tiden.
Og alt, hvad der er sket, blev til
Papir for længe siden.

Fra London til Japan!

— 0 —

En ung, dansk Pige, den kun
21-aarige Ruth Sandager, Datter
af Lærer Sandager i Øster-
skov paa Langeland, har fra
den anden Side Jordkloden
sendt "Maribo Amtstidende"
nedenstaaende interessante
Rejsebrev, hvori den kvindelige
Globetrotter fortæller om
sine Oplevelser og giver en
Skildring af de Lande, hun
moder.

Fortsat fra Tirsdagsbladet.

III

Midt i Varmens Kvaler naaede
vi Ceylon, hvor man har været
saa dristig at tænke sig Paradi-
sets Beliggenhed i Tidernes Mor-
gen. Vel er der et Bjerg, kaldet
Adams Peak, og mangt og meget
i Stedets Natur, som gør, at man
nok kan drømme sig til et lille
jordisk Paradis; men en indfødt
Fører, som jeg havde om Aften-
en for at naa til en lille Høj,
kaldet Mount Lavinia, havde dog
aldrig hørt derom. Befolkningen
synes dog ret religiøst interesse-
ret, for Side om Side saa jeg
næsten alle almindelige Trossam-
fund repræsenteret ved smukke
Kirkebygninger, Templer og Mo-
skeer, da jeg raslede afsted alene
Hvid i en Rutebil med et Dusin
Mørkhuder. Igen gennem en Palme-
skov ledede Føreren mig ved Sol-
faldstid til den græsbevoksede
Høj, der laa tæt ud til Kysten.
Maanen, der nu var kommet frem,
gjorde Palmekronerne til Silhouet-
ter og Havet til rullende, skum-
bræmmede Sølvbølger; smaa Ild-
fluer skar i lynende Fart tværs-
over de smalle Stier, og engang
imellem mødte vi en Indfødt, bæ-
rende en Vandkrukke paa Hoved-
et eller Bundter af Frugt paa
en Stok over Skulderen.

Ved Foden af Højen stødte jeg
paa nogle Passagerer fra „Malwa“,
og saa gik Turen atter tilbage.

Efter fire Dages Sejlads var vi
i Penang, en yndig og fredelig
lille By. Jeg fik fri om Eftermid-
dagen og gik iland. Ingen støj-
ende Gadesølgere, men rolige
brune Mennesker færdedes over-
alt; det gjorde Penang stille og
landsbyagtig hyggelig.

Paa egen Haand og uden Spor
af Kort over Byen begav jeg mig
paa Strejftogt og stødte meget
snart paa en stor Malay-Moske.
Jeg nærmede mig forsigtigt den
skønne Bygning og standsede ved
de to Marmortrier for at tage
mine Sko af. En af Mændene i
Forhallen kom imod mig med et
alt andet end blidt Aasyn, og han
begyndte ogsaa at sige noget,
som jeg naturligvis ikke forstod,

men en anden pegede betydnings-
fuldt paa mine bare Fødder og
nikkede, saa jeg fik altsaa Lov
lige at kigge ind i det store Rum
med de skønne Buer og det flise-
sede Marmorgulv, hvor de be-
dende laa paa Knæ og vred Kropp-
en som ved gymnastiske Øvel-
ser. Jeg listede atter ud og fik
Skoene paa.

Senere kom jeg ind i en hel
kinesisk Bydel; der er en utrolig
Mængde Kinesere i Penang. Paa
Tilbagevejen til Skibet gik jeg
langs de store Kysthoteller med
Palmehaverne; gerne havde jeg
tilbragt Aftenen her, men Fritiden
var tilende, og „Malwa“ fortsatte
nu igennem Malakka-Strædet til
Singapore. Her fik jeg atter Lej-
lighed til at gaa paa egen Haand
og besøgte denne Gang et Hindu-
Tempel. Atter maatte jeg tage
Skoene af for at faa Lov at
komme ind i det „allerhelligste“.
Jeg nærmede mig Hovedguden,
der hed saadan noget som
Mahriama; han troned i fuld
Belysning bag et Forhæng, som
en „Præst“ forsigtig drog til side.
I samme Bygning var der forskel-
lige Smaaguder med mærkelige
Navne, og der holdtes en lille
graa Abe; paa den aabne Plads
udenfor var der en Mængde Duer,
som øjensynlig var særlig velsete,
da de ikke hindredes i at bygge
i det snørklede Tag, som dækkede
en af Smaaguderne mod Solens
Brand. Overalt i denne mystiske
Tempelgaard blev jeg behandlet
uhyre elskværdigt, og Samtalen
gik livligt med Haandbevægelser,
da d'Hrr. Malayer naturligvis ikke
talte Engelsk.

Jeg prøvede ogsaa paa at
komme ind i en Moske, men blev
allerede ved den til Bygningen
hørende Badeplads omringet af
syv mørke Fyre, saa jeg maatte,
omend jeg nødigt vilde, trække
mig tilbage. En Stund af Efter-
middagen tilbragte jeg i den
singaporeske Y. W. C. A. (K. F.
U. K.), som jeg fandt ved Hjælp
af en Telefonbog, og her mødte
jeg en ung, engelsktalende Malay-
pige, der viste mig Huset fra
Ende til anden, — hvor pudsigt
blev det ikke, da hun fik at vide,
at jeg var Dansker, og hun havde
opholdt sig paa Ferie i Køben-
havn. Men Tiden gik. — Jeg
maatte tilbage til Skibet.

IV

Nu skulde Kursen endelig have
en Streg til Nord, og vi længtes
rigtignok ogsaa snart efter lidt
Kølighed; i Singapore havde Var-
men været frygtelig, men der var
vi heller ikke langt fra den „store
Nulstreg“.

Saa naaede vi da Hon-kong
og fik den første kølige Brise.
Byens Omgivelser var en glæde-
lig Overraskelse; jeg havde ikke
ventet mig noget særligt, men
alene Indsejlingen var imponer-
ende. Mellem store mørkegrønne
Højder laa Kinesernes gammel-
dags Fartøjer med Sejl, der var
flettet af Siv og Straa, og Ro-
baadene, som dreves frem med
en Aare i Bagstavnen. Endelig
kom Skibet da igennem den smalle
Indsejling til den egentlige Havn,
Cowloon, der vel er en af Verdens
bedste naturdannede Havne, hvor-
fra vi færgedes til Hong-kong-
Øen i en lille Motorbaad. Her
lejede Herskabet en Bil, og i to
Timer kørte vi i Kringlesving op

og ned i denne storslaaede Natur.
Køligheden pustede atter Liv i
os, og køligere blev det endnu,
da vi efter et Par Dages Sejlads
naaede Shanghai.

I Solskin var der midt paa Da-
gen dejlig varmt; men i Skyggen
isnede koldt; det var et ganske
pudsigt Syn at gaa paa Gaden
og se Vandrer ombundne med
Halm og hist og her i Anlægene
at støde paa Palmer. Jeg var en
Tur rundt i Byen, dels med Spor-
vogn, dels med „Bus“, og lærte
lidt om Kinesernes Pengegridsk-
hed, som giver sig tydeligt Ud-
slag i Vekselerernes Køb og Salg
af fremmed Mønt; saaledes skal
man altid huske at forlange Sølv,
naar man for Eksempel ønsker
et Pond Sterling vekslet, da
Vekselereren maaske ellers vil
give os rigeligt med Kobbermøn-
ter, og de har kun ca. en Tredie-
del af den Købeevne som den
tilsvarende Sølvmønt. Vore kine-
siske Penge fra Hong-kong var
uanset i Shanghai, da
Møntfoden til Trods for, at det
er to store Byer i samme Land,
dog er forskellig.

Endelig d. 27. November for-
lod vi Shanghai; Dagene be-
gyndte at blive lange for os faa
Passagerer, der var blevet tilbage
paa „Malwa“.

Allerede den følgende Dag saa
vi Begyndelsen af Japan, en lille
Ø med et stort Bjerg, hvis sne-
dækte Top ragede højt op mod
den blaa Himmel.

Ved Indløbet til den for sin
Skønhed berømte „indland sea“
standsede Skibet endnu engang
for at tage Kul. En Baad bragte
os iland i Shimonoseki, en lille
Flække overfor Moji. Paa Lykke
og Fromme travede jeg ned ad
en lang, landsbyagtig Gade, som
efterhaanden viste sig at være et
Hovedstrøg. Ikke saa meget som
et engelsk Gadeskilt var at øjne;
i Shanghai var der dog dobbelte
Skilte med Gadens Navn først
skrevet med de kinesiske Skrift-
tegn og saa paa Engelsk, nej,
her i Shimonoseki var jeg for
Alvor hjælpeløs med Hensyn til
Sproget. Jeg gik og ledte efter et
Posthus, hvorfra jeg kunde sende
nogle Breve hjem, og da jeg
netop fandt en stor, moderne Byg-
ning, gik jeg derind. Det var et
Kontor, men bare ikke et Post-
kontor; ikke een af Personalet
kunde tale engelsk, og jeg maatte
gaa med uforrettet Sag. Omsider
fandt jeg dog Hovedpostkontoret,
men derfra sendtes jeg til et andet,
da mine Adresser jo var skrevet
med vore Bogstaver og derfor
skulde sendes fra „Foreign Mail
Office“. Til sidst gik det dog alt-
sammen i Orden. Allerede samme
Aften sejlede vi igen, og næste
Dag var vi i Kobe.

V

Kobe er blevet kaldt Byen, hvor
Østen og Vesten mødes. Ganske
vist opholdt jeg mig ikke i selve
Byen i mange Timer, men dog
længe nok til at synes, at Vesten
forsvandt saa meget, at man van-
skelig kan tale om, at den mødes
her med Østen. Langt hellere
burde man kalde Byen for Japans
Palet paa Grund af de Farver,
man møder en Aften under Bue-
lysene paa Hovedgaden. Butik-
kerne med Undtagelse af de en-
kelte Fialier af europæiske Han-
delsforetagender, som dukker op

med store Mellemlum, var alle
badet i brogede Lys, og fra de
aabne Boder straaled Lysene ud
over de vidunderligt farvede Silke-
tøjer, som var brede ud paa
Disken til Gadesiderne. Frugthand-
lerne bugnede af Appelsiner i
mange forskellige Sorter, og en
Del Æbler, smukke og fuldmodne,
og saavel indenlandske som im-
porterede.

Alt i alt: brogede Lys og stærke
Farver.

I Kobes Havn laa „Malwa“ i
samfulde to Døgn; det var lidt lang
Tid netop nu, da vi var saa nær
ved Maalet. Den 2. December for-
lod vi Byen, og nøjagtig 24 Ti-
mer senere laa vi i Yokohama.

Endelig!

Det var rart atter at have en
Fornemmelse af fast Jord under
Fødderne; naah, det var maaske
lidt lige vel dristigt sagt, for Jor-
den er som bekendt ikke særlig
solid her. Paa Vejen til Tokio,
hvertil vi kom endnu samme Dags
Eftermiddag, saas hist og her
tydeligt nok Spor af den store
Ulykke i September 1923.

Ved Ankomsten her til Tokio
den 3. December var den herlige
Rejse saa sluttet. I 47 Dage, i
Regn og Sol, i Blæst og Stille, i
Varme og Kulde, havde Billede
klædt sig til Billede, som i en
skøn, farverig Film, og dannet
Rejsen til den opgaende Sols
Land.

Ruth Sandager.

Våra Skouwa å våra Faula.

— 0 —

Udå Otto Lund, i Borriijnholmarinj.

„Hvor Ploven ej kan gaa
og Leen ej kan slaa,
der bør et Træ at staa.“

Seddan sa hanj ju Dalgas for
monga År sin, ja kansje de va
inj anj, som såd, men de kanj
vel au varra le majed. Desse Orn
ble ialfal gjæntana Gong på Gong,
både på Møder, udå Planteawls-
kunsulenter, å i Avisarna. Å når
en Tinj bara blir sajt ota nok
blered livæl hørt tesist, å Folk
ta au ætted. Seddan gjekked au
her. Vora Sognarå va vel dom,
som gjek i Forvæjn. Di næste
Komunarna hadde ver Usjevtin-
jen fåd enj Bedda å Højlyngenj.
Denj lo di så planta; di Bønner
å Udbygjara som de va i Gran
ver, avada ætte. Planterne koste
ju ente majed, så de va mæst
Arbajed om å gjorra. Ja, der va
då, som nu, et ynka Drab, som
inte brø sajt om nad, men bara
lo Lyngenj ligja, som honj lå, men
de vante monga, de mæste plan-
tada.

På di alra baresta Grusknajlana
ble der plantad Bjærfør, men æjle
vad mæst almindeli Skoufør å
Gran, å lid Lark i Svongarna, vor
Jorn va bæst. Lævtræ ble foje ente
plantad najn Sta.

I di Skouvana her va i Forvæjn,
va der ota stora åvena Platta, vor
der injæna væjtija Træ va; men
bara Slånatorn å Harventorn å
Kopattarosmer, å seddant Sjit, som
injed va vært. Her ble så røddad
å plantad ræjtia Træ. Lessedan
vad me Reerna, di sto au bara å

tau Plas af te injen Notta, å de
galt ju om å få så majen Awls-
jor; som maulit.

De a vi i vora Skoua kunje
skaffe vos alt de Brænjed her va
brug for å Tømmer når viskulle
bygja, velle ju varra te stor For-
del for Lanned, de kunja ajle for-
stå. Å lesedan me å få mere Awls-
jor; de welle au gje te Arbaj å
Forkjæneste for monga.

Alt detta her e der vel injed å
sajt te, de kanj varra majed ræj-
tit å got alt sammen. Men monne
vora stora Førre å Granplantasjer
ente au har gjort Ska? Ja e farru
te å troed. Væm der har læwt
på Lanned i ajle sina Da, har vel
ikke kunjad undgåd å set, a vora
Governner Små faulana, e ver helt
forsvinja, bara di sidste kjive Årn,
hvor hared skårtad på dom, de
e vest ajle enija om.

Men va e nu Årsagenj te dætta?

Ja synes nu a de ligjer majed
rå for, de kommer sajt å, a her e
ente nanj Sta vor di kanj ha dor-
res Rødda i Fred, å derfor e di
nød te å fløtta anra Sta hen. Når
der sjer en Foranring i Naturn
må Skavninjarna læmpa dom der-
ette, di som ente ded kanj, må
gå tegrunja. Denj Lovenj har galt
i alj ærena Tid å gjæjler au i Da.
Å de e nogged i denj Retninjen
de e gåd, ver a vi har fåd ajle
desse store Førre å Granplanta-
sijarna. Krågan å Skadanj lære
snart a desse Skouwana va rena
Paradis for dom. Om Vinjterinj
va her Løjne for ajle Vinja, å om
Sommarinj kunje di her sjyla
dorres Rødda så got, a der vakje
nanj, som kunje hijtanj å sjæwlanj.
Derfor ed blev seddan, a desse
Faulana har formerad sajt enjhellu.
Især har Skaddanj formerad sajt
fæselit, så inj nu kanjseenj i hela
Flokka, å de e nok nad, som ska
gå ud auer Småfaulana, for Skad-
danj e ente Vegetaran ves hanj
kanj få fat i nad Saul. Naj, Skad-
danj e vest denj varsta Kjivaknok-
kelinj vi ha. For tol, tre År sin
va her et Skaddapar, som stal
fjorrekjive Kjyllinja, enj Sta, på
fjaurtan Da, så enj kanj tænjka
sajt vor monga Faulaunga hanj
kanj danka på enj Sommar.

Krågan gjor au va han kanj,
men han e ente nær så vila som
Skaddanj. Han e mera bonge, å
ente hæjler nær saa tresk, men
han e ju større å starkara å kanj
dærfør nok ta enj ynka Harakjæln
me.

Ågerhønnan e nok så tresk, å
modig, a han kanj værna sina
Ægj å Kjyllinja for Krågan å Skad-
danj, men så tar Ravnenj så monga
des flere om Vinjterinj, når der
e majenj Sne, å de kniver me å
hijta i Gran te Kroenj.

Å nu me Gråspurrinj vor e
hanj blenj å?

Ja hausar forra, a ver ajle Hus
å Gåra, å på ajle Møjduner, va
der Sporra i Hundredvis. Ja, her
e vel monna æjnju, men de har
livæl skårtad enj hellu på dom.
Hajn e au blev finer påd, å fløt-
ter te Bøenj om Vinterinj. De har
vist gåd hannem, som di andre
Småfaulana, hanj har injena Rød-
daplaser, hanj bygjer mest i Tag-
fæstarna på Halmtagen, men æt-
tehån, som Halmtagen forsvinja,
forsvinja au Sporrarøddana. Hanj
hør ju ente me te Songfaulana, a
frækker å nærtjenj i hanj, så ajle
har set ila tienj, når hanj velle

nårta saj enj ynkja Kjærna fra Hønsen.

Stenjelper ser enj men sjællan nu, de går dom, som di andre, de nar naue nanj Sta å bygja ætchån som Stengjarn å Dæjen forsvinja. Nu e der kansje dom der saja, a de e næst le majed me Småfaulana, di e livæl injed vær te Føen, å Faulasong e bara for Dæktara å Kunstmalara å senna Narrafassa; fernuftija Menjesker bryja dom enta om seddanna. Di der sajer seddan, tar vest livæl majed Fajl. Ja troer, a forudan å glæ Menjesken me dorres Song, na de fåed et stort å nyttit Arbaj å gjorra i Vorharres stora Hus-holninj. Ajle, som ha igran Hava vedd vor kontradit de e me å avla i vassens Gran Æble å Pærer, bara te Husbehav.

Ves enj, omkrænj Santehandsa, vel se på di Hawana, vor Ajarinj ente har vad der me Språtan vær fjaartenes Da, så ed et kjesamt Syn å se. Frøstmålara, Rinjpinjara Blålus, å va nu alt detta Utøjed heda, ha mæst plønrad de hela, både Bla, Blomster å Frokt, Forra va der ju injenj der kjænde nad te dæsse Abetekkarasågarna, vi nu må ha, te å danjka alt detta Utøjed me, men lo bara Frøktatræen passa dem sæl, å då awles der en Massa Frokt. Då besarjada nok Småfaulana de Arbajed, som nu ska gjorres me Språtan, å gjored kansje bær.

Ves enj har go Tid å vel sætta saj å se på va enj Star slævar jem te Ungana bara på enj Tima så skulle enj forgrysa saj auerid.

Ves man nu rignar me a her e mæn hal så monga Småfaula nu, som for kjive, trædeva År sin, så ed ente te å åndras på a Utøjed e vær å ta auerhån i våra Hava.

Fortsettes.

Med Kajak gennem Europa.

Fra Østersøen til Sortehavet.

Budapest.

Tidlig næste Morgen sætter jeg Baaden i Vandet og begynder at padle de sidste Kilometer til Budapest.

Egnen er vidunderlig skøn — Skovklædte Bjerge og Klippemasser skyder sig frem til Flodlejet, til højre Udløberne fra *Bakonyer-Skoven*, til venstre de høje Kar-pater, der trænger Landevejen og Jernbanen helt ud mod Bredden. — Højt over mit Hovede, helt oppe i de lavthængende Skyer, ligger den stolte Fæstning *Vise-grad*, og overfor — omgivet af henrivende Vinbjerge — Byen *Navy Maros*. Det hele danner et af de pragtfuldste Billeder, jeg endnu har set.

Nu deler Floden sig i to Arme, idet den løber omkring den ca. 30 km lange *Andrea*. Jeg kigger efter paa Kortet og vælger saa den smalle Arm, der ser ud til at være kortere.

Jeg havde dog sikkert gjort bedre i at følge den anden; thi her er ikke ret megen Strøm, og jeg maa slide dygtig i det med Pagajen. — Smaa Landsbyer og Bebyggelser ligger til begge Sider, Børn sidder og meder paa Stene ved Bredden eller plasker rundt i fladbundede Pramme tilraabende mig fremmede Gloser, som jeg ikke forstaar.

Solen staar nu højt paa en skyfri Himmel og sender sine brændende Straaler ned over mig; det bliver kvælende hedt. Jeg opgiver at padle og springer ud i den svalende Flod; der ikke er dybere, end at jeg kan bunde, og det er en mærkelig Fornemmelse at staa stille i Vandet og mærke Sandbunden glide afsted under mig.

Paa denne Maade — med skiftevis Vandgang og Solbad paa Dækket — gaar hele Dagen. Hen

paa Eftermiddagen nærmer jeg mig Hovedstaden. Det vrimler med Sportsbaade, næsten alle samme Model, gule, aabne to eller fire Aarers Kaproningsbaade, og Bredderne er oversaaede med Teltleje. Overalt bades, synges og spilles — et broget Liv.

Saa ligger den smukke Magyarstad udbredt for mig med sine Broer og Pragtbygninger. Ingen By har før gjort et saa tiltalende Førsteindtryk paa mig som denne. Jeg glider hurtigt forbi Margreteøen med smukke Anlæg, Legepladser og Forlystelsessteder. Her ligger det ene Roklubshus ved Siden af det andet — ikke Baraker, men stilige Villaer med Restauration og aaben Veranda.

Jeg haler Kajakken op paa en Flydebro og forespørger i Villaen, om jeg kan faa den under Tag. — De tilstedeværende Medlemmer er meget flinke, byder mig et Glas Øl og noget Smørrebrød og forklarer mig med deres knappe Forraad af tyske Gloser, at der er daarlig Plads i Baadehallen; men at Kajakken godt kan blive liggende paa Flydebroen — de skal nok se efter den.

Saa takker jeg for Venligheden, klæder mig om og gaar gennem Anlægene ud paa den store Margretebro — ind gennem de fest-smykkede Gader, hvorover de smukke rød-hvid-grønne Faner i Anledning af Stephansfesten er udspændt eller draperet langs Facaderne.

Faa Byer har haft en saa rivende Vækst som Budapest og frembyder saa broget et Folkeliv. Der siges: I Budapest begynder Asien.

Donau deler Storbyen i to Dele, *Buda* paa højre Bred og *Pest* paa venstre. Navnene betyder „Ovn“ paa henholdsvis slavonisk og magyarsk og refererer til de varme Kilder ved Byen. Det halvasiatiske Præg, som Befolkningen har, ligger ogsaa over selve Byen, hvis offentlige Bygninger er opførte med en næsten barbarisk Pragt, saaledes Kongeslottet og Rigsdagsbygningen, der er den største i Europa. — Paa Buda-Siden ligger den gamle Fæstning *Var*, der spillede en stor Rolle under Kampene i 1848 mellem Magyarerne og Russerne. — Pest er dog langt den betydeligste Del; langs *Franz Josef Kaj* er pragtfulde Promenader med Paladser og Monumenter; her rører sig et broget Folkeliv, Zigeunerorkestrene spiller, det elegante Publikum defilerer forbi.

Jeg finder omsider frem til Bogtrykkerherberget og bliver hjertelig modtaget af Herbergsmutter, en trivelig Matrone, der med et kælent, gebrokkent tysk Jargon ønsker mig velkommen og fører mig ind i Opholdsstuen.

Her sidder de fleste af mine Venner fra Wien, og jeg faar et dundrende Hurra, da de ser mig. De ved alle, at jeg er kommet med min Kajak — og Spørgsmaal om, hvordan Turen har været, regner ned over mig. — Jeg fortæller om min Rejsekammerat, der forsvandt i Grænsebyen; men ingen har set noget til ham.

Vi vilde gerne have været ud og set lidt paa Stephansfestlighederne; men Klokkeren er mange, Mutter anbefaler os at gaa til Ro og udsætte det til i Morgen.

Midt om Natten vaagner jeg med en forfærdelig Kløen paa Kroppen. — Her ser saa rent og propert ud, at jeg har svært ved at tro, det kan være Væggetøj, før jeg løfter Tæppet og i Maanelysen ser de sorte Asner pile hen over Lagenet. — Knapt har jeg

igen lagt mig til at sove, før Vampyrerne igen er over mig. Søvn bliver der nu ikke mere af; jeg begynder at gaa paa Jagt efter mine Plageaander, som en for en havner i en lille Æske. Først da det begynder at dages, faar jeg et Par Timers Søvn.

Da Mutter kommer for at purre os, fortæller jeg hende om den „hyggelige“ Nat, jeg har tilbragt; hun forstaar det ikke, hos hende findes ingen „Wansen“. Saa henter jeg Æsken med Beviserne og stikker hende Mylderet lige op i Næsen. Hun giver et Hvin fra sig og flygter ud af Værelset til stor Moro for os alle.

Kalenderen viser Onsdag den 21. August; det er herligt Vejr, og jeg er hele Dagen ude med Kammeraterne, ser paa Festen, de brogede, kirkelige Processioner og opnoterer Seværdighederne i den smukke Stad.

En af Kollegerne kommer jeg særlig godt ud af det med; han hedder Robert Perner og er fra Kiel, en lang, krushaaret Fyr, og vi farter rundt sammen, besøger Museer og henter Viatikum fra de største Bogtrykkerier. — Han har vældig Lyst til at rejse sammen med mig i Kajakken, og vi bliver enige om, at hvis Walther ikke viser sig, vil vi gøre Turen sammen.

Aftenen tilbringer vi i et Mælkeudsalg, hvor vi gør Bekendtskab med Damen, der ejer det, og hendes smukke Niece, Maritska. De er begge Jøder, overordentlig livlige; men kan saa godt som ingen tyske Gloser. — Vi morer os fortræffelig, lærer ungarske Sange og Navne paa forskellige Ting. Efter Lukketid danser og synger vi i Butikken, og da vi langt om længe returnerer til vort Herberge, faar vi et varmt Haandtryk og maa love at komme igen. —

Mutter og jeg er blevet fine Venner. „Ich liebe blonde Dän“ siger hun paa sit knudrede Sprog, og der er redt en hel ny Seng til mig henne under Vinduet. „Keine Wansen mehr“ — og jeg sover ogsaa uforstyrret til den lyse Morgen.

Om Formiddagen begiver jeg mig til det danske Konsulat for at høre, hvordan det er med Visumforholdene i de Lande, jeg nu skal igennem.

Konsulen er en flink Mand, han taler udmærket dansk og fortæller mig, at han engang har været paa Bornholm og ved Hammeren. — Jeg skammer mig paa egne Vegne over, at jeg bruger tyske Vendinger og Ord, medens jeg taler — enten maa det være, fordi jeg saa længe kun har talt tysk, eller ogsaa er det Glæden ved at høre mit Modersmaal hernede i det fremmede Land.

Visum til de tre Lande, Jugoslavien, Rumænien og Bulgarien koster for Danske 72 Pengö. Saa mange Penge har jeg ikke og spørger, om Konsulatet ikke kan ordne det for mig. — Det er dog ikke muligt; men for at hjælpe mig giver Konsulen mig Breve og Anbefalinger med til de forskellige fremmede Konsulater.

Saa opsøger jeg disse, afleverer Brevene og faar Besked om at komme igen næste Dag.

Fredag faar jeg mit Pas gratis stemplet til alle tre Lande. — Min nye Rejsekammerat prøver samme Fremgangsmaade hos det tyske Konsulat; men det vil intet gøre for ham. Robert trøster sig dog med, at han som Tysker intet Visum behøver til Jugoslavien, og saa vil han prøve Konsulatet i *Belgrad*.

Det var Meningen, at vi vilde tage bort fra Budapest om Eftermiddagen; men da det er blevet temmelig sent, vil vi hellere vente til i Morgen.

Saa henter vi Maritska nede i Mælkeudsalget og tager hende med paa en Tur rundt i Byen. — Hun viser os meget, som vi ellers ikke vilde faa Lejlighed til at se, bl. a. en jødisk Synagoge, som hun besøger hver Dag for at bede.

Min Kammerat har forelsket sig i den smukke Jødinge, og at han heller ikke er hende ligegyldig, ses let i hendes Øjne. Jeg føler mig derfor som tredje Hjul til Vognen, og ved et Gadehjørne stikker jeg af, efterladende de to til deres egne Tanker.

Jeg finder ned til Floden og gaar ud paa en af Broerne. —

Bornholmsk Radiumvand.

—o—

Hr. Svend Lindegaard!

Da jeg er ukendt med Deres Adresse, og Redaktionen ikke kunde oplyse mig herom, er det mig kærkomment at svare Dem her i Bladet paa Deres Indlæg i f. Nr. og saa haabe paa, at De endnu findes indenfor „Nordbornholm“s Aktionsradius.

Det bornholmske Radiumvand deler desværre Skæbne med saa meget andet bornholmsk, nemlig at det ikke agtes efter Fortjenesten blandt Bornholmerne selv (se Referatet af min Tale i Almindingen i „Nordbornholm“). Mange smiler og trækker paa Skuldrene og mener ikke det har synderlig Værdi, siden det findes paa deres egen Ø. Sagkyndiges Udtalelser tillægges ringe Værdi — Bornholmerne er rigtignok meget kloge end dem, der har Forstand paa det. — Ja, ja, prøv bare ikke paa at komme og lære dem noget. Fortæl dem nok saa meget, at der er Kilder i Tyskland, som har Verdensry og bliver søgt af Tusinder, og som har betydeligt ringere Radiumindhold end de bornholmske. — Nej, Bornholmerne skal nok gøre deres bedste for at forhindre, at noget lign. kommer frem her. Her hersker Alles Kamp mod Alle til almindeligt Fordær. Man er her endnu ikke kommet saavidt i Samfundskultur, at man forstaar, at Vejen til ens eget Vel fremmes ad Samhorighedens og Solidaritetens Veje. „Hvad der gavner min Nabo, det skader mig“, siger den typiske Nordbornholmer, i Stedet for at sige: „Hvad der gavner min Nabo, gavner ogsaa mig“.

Efter denne Indledning skal jeg kort gengive Radiumvandets kranke Skæbnehistorie.

For nogle Aar siden gav særlige Forhold ved Rødbjerg Kilde ved Hasle Anledning til Undersøgelse. Kilden viste sig at være radiumholdig, hvilket forarsagede flere Undersøgelser andre Steder, hvor der ogsaa fandtes Radium. — Østersøbadet Bornholm vaagnede derved efter lang Tids Dvale op til Daad. Højt prisværdig saa enkelte af Bestyrelsen en chance i Radiumvandet, og store Summer ofredes paa Undersøgelser, Publikationer og Reklamer for denne nye Attraktion. De ca. 2000 Kr., som det vistnok ialt kostede, bar synlige Resultater i Form af et forøget Besøg, saa de Penge synes alt ialt at være givet godt ud.

I Tillid hertil kom undertegnede paa den Tanke at udnytte Vandet fabriksmæssigt og henvendte mig til Foregangsmanden, den initiativrige og paa sine Felter dygtige Hotel- og Forretningsmand Hr. Carl Jørgensen og Form. for Østersøbadet Hr. Kæmner Mortensen. Fortrinsvis paa Basis af disses Udtalelser paabegyndte jeg en Fabrikation af Soda-vand, idet jeg genoptog Driften i en da nedlagt — tidligere af samtlige Hotelværtter (deriblandt Hr. Jørgensen Foregangsmand) oprettet Fabrik i Sandvig, en Fabrik, hvortil de samme Værtter var — og endnu er — knyttet som Kautionister for et gammelt Laan. Alle Betingelser syntes mig da tilstede for et frugtbringende Samarbejde til fælles bedste; men til min store Skuffelse udeblev dette fra første Færd, og den, der mindst af alle stottede Sagen, var Hotelejer J.

Interessen for Radiumvandet hørte ganske op fra Østersøbadets Side — og hele det praktiske Resultat af de udgivne Penge var Radiumkilden paa Hammeren, hvor Vandet paa Grund af, at man ikke har iagttaget de simpleste Hensyn til Filtration, ligefrem har været sundhedsfarligt at drikke paa Grund af Urenhed.

Mørket falder paa, tydeligere og tydeligere skinner Lysene inde fra Millionbyen. — Nu tændes Projektørerne, der til Ære for den helige Stephan skal oplyse de forskellige Bygninger; den gamle Borg, Kroningskirken m. fl. træder paa en Gang frem i et fortryllende hvidt Lys, fuldstændig isolerede staa de hævet over Hushavet. — Lysene spejler sig i den stille Flod, der lægger sit Sølvbaand gennem Staden; Bjergene paa Buda-Siden tegner sig som skarpe Silhouetter paa Baggrund af den stjernebesaaede Himmel.

Det hele et uforglemmeligt Indtryk af Eventyrbyen, der altid vil staa prentet i min Bevidsthed.

C. A.

I Aar er den endelig stoppet, da flere Turister har klaget derover, og den eneste Fordel, som Turister vel faar for deres Kurkort — ud over Badet — er nu faldet bort. Skiltet er dog endnu ikke nedtaget.

— Det naturlige Radiumvand er ikke Medicin, ej heller et Mirakel- eller Universalmiddel, der gør blinde seende og lamme til Maratonløbere; hvis nogen tror det, udsætter han sig naturligvis for Skuffelser; men det er et ualmindelig godt Sundhedsvand, der staa fuldt ud paa Højde med det, der i dyre Domme indføres hertil fra Udlandet, og som saadant bør det agtes og skattes — ikke mindst af Bornholmerne selv, som i egen Interesse bør gøre deres til, at det vinder mest muligt Indpas og Udbredelse. Radium findes efter Eksperterets Udsagn i det meste Vand paa Bornholm med Undtagelse af Egnen om Ronne. Havde Ronne været alene om det, saa skulde vi have set dem udnytte det ganske anderledes end Nordlandet gør, for i Ronne flodes nemlig noget af den Lokalpatriotisme, som Nordlandet i sørgelig Grad mangler.

Bornholm havde forgangen Aar Besøg af en berømt udenlandsk Professor, som var Ekspert paa Radiumomraadet. Han udtalte sig i begejstrede Vendinger om Radiumet paa Bornholm. Luften, Vandet og Jorden indeholdt Radium, sagde han og fandt heri Forklaring paa den usædvanlige Frodighed og den stærke Lufts helsebringende Indflydelse. — En Forklaring, som jeg finder saa meget mere antagelig, som den i høj Grad passer i vore Interesser som Turistattraktion; men rette Vedkommende lod Udtalelsen uanvendt. Se Bornholms Turistforenings Piece om Bornholm, se Østersøbadets Reklamefold — Radiumet staa uoftalt. — Et særdeles virkningsfuldt Atraktionsmiddel ligger nu udyrket hen, og den med store Pengeofre saa heldigt indledede Kampagne uudnyttet. Hvorfor? Ja, spørg Østersøbadet. Om De faar et fyldestgørende Svar er tvivlsomt. — Jeg har ikke faaet det.

Der er dog Tegn til Forandring til det bedre — heldigvis! Strandhotellet, hvor De iaar forgæves har spurgt efter Radiumvandet har hidtil vist det nogen Interesse, og naar det nu modarbejder det, skyldes det rent personlige Forhold, som her i vort smaatskaarne Samfund desværre spiller en saa afgørende Rolle. Værten har iaar fundet det passende at belønne mit store Arbjde for at gøre hans Hotel populært med til Gengæld at skade mig det mest mulige i økonomisk Henseende.

Men havde De aflagt et Besøg paa Nordlandets første Klasses Hoteller, da havde De ikke bedt forgæves om Radiumvandet, der havde De nemlig faaet det uden at bede specielt om det.

Som Eksempel skal nævnes: Blanchs Hotel, Hotel Helligdommen, Hammershus, Finnedalen og Strandlot, der alle har den rette Forstaaelse af Radiumvandets Betydning for Bornholms Turistliv, og at det er i deres egen Interesse at anbefale det.

Nej, Hr. Lindegaard. Fabrikken kan særdeles vel tilfredsstille Efterspørgselen, men det er — som af Dem formodet — nogle Hotelværtter, der ikke vil deres eget Vel ved ikke at tage Hensyn til deres Gæsters Ønsker; men nu ved De forhaabentlig til næste Gang, hvor De skal henvende Dem.

Modtag min hjerteligste Tak for Deres højt paakrævede Indlæg.

Deres forbundne

K. E. S. KOEFOED.

Sylteglas og Syltekrucker

i alle Størrelser. **Henkogningsglas** af bedste Façon og Kvalitet. **Gummiringe, Henkogningskedler, Frugtpressere, Syltesprit, Syltepulver, Celophon og Pergamentpapir, Syltesukker og Krydderier** anbefales til billigste Priser.

P. C. HOLM, ALLINGE.

Strandhotellet

har aabnet Sæsonen og anbefales det ærede Publikum.
1ste Klasses Varer. Moderate Priser.
Ærb. Fr. Bidstrup.

KØREPLAN.

(Gældende fra 1. Juni)

Rønne-Allinge-Sandvig.

Hverdage.

7,45	12,45	16,10	19,00	Rønne H.	Ank.	10,45	15,10	18,35	21,40
8,00	13,00	16,23	19,15	Nyker	"	10,29	14,54	18,22	21,24
8,10	13,10	16,31	19,25	Klemensker	"	10,19	14,44	18,14	21,14
8,24	13,24	16,43	19,39	Rø	"	10,05	14,30	18,02	21,00
8,36	13,36	16,53	19,51	Tein	"	9,53	14,18	17,52	20,48
8,44	13,44	17,00	19,59	Allinge	"	9,45	14,10	17,45	20,40
8,50	13,50	17,05	20,05	Sandvig	Afg.	9,40	14,05	17,40	20,35

Endvidere løber Tog fra 1. Juli til 15. September:

Afgang Rønne	10,00	Ankomst Sandvig	10,55
— Sandvig	22,05	— Rønne	22,55
— Sandvig	7,35	— Rønne	8,35

Fra 1. Juli til 17. Aug. — 12,35 — — 13,30

Kun Lørdage fra 1. Juli til 15. September:

Afgang Sandvig	23,05	Ankomst Rønne	24,00
----------------	-------	---------------	-------

Søn- og Helligdage.

7,45	13,00	16,10	19,15	22,05	Rønne H.	10,10	15,25	18,40	21,45	0,10
7,59	13,14	16,24	19,29	22,18	Nyker	9,55	15,10	18,25	21,30	23,56
8,08	13,23	16,33	19,38	22,26	Klemensker	9,46	15,01	18,16	21,19	23,47
8,21	13,36	16,46	19,51	22,38	Rø	9,33	14,48	18,03	21,05	23,36
8,32	13,47	16,57	20,02	22,48	Tein	9,22	14,37	17,52	20,53	23,26
8,40	13,55	17,05	20,10	22,55	Allinge	9,15	14,30	17,45	20,45	23,19
8,45	14,00	17,10	20,15	23,00	Sandvig	9,10	14,25	17,40	20,40	23,15

Endvidere løber Tog fra 1. Juli til 15. September:

Afgang Rønne	10,00	Ankomst Sandvig	10,55
— Sandvig	0,15	— Rønne	1,10
— Sandvig	11,50	— Rønne	12,45

Aakirkeby-Gudhjem.

Hverdage.

7,55	10,50	13,20	17,00	20,30	Rønne—Nexø	9,20	12,10	14,45	18,20	21,55
8,41	11,33	14,06	17,42	21,16	Aakirkeby	8,32	11,27	13,57	17,35	21,09
8,51	11,42	14,15	17,52	21,26	Almindingen	8,22	11,17	13,47	17,25	20,59
9,10	12,00	14,32	18,10	21,45	Østermarie	8,05	11,01	13,29	17,08	20,55
9,21	12,08	14,40	18,20	21,55	Østerlars	7,55	10,52	13,20	16,59	20,30
9,30	12,18	14,50	18,30	22,05	Gudhjem	7,45	10,42	13,10	16,50	20,20

Søn- og Helligdage.

Gudhjem	7,45	10,20	13,05	17,30	19,50	22,05
Østerlars	7,55	10,29	13,14	17,39	20,00	22,14
Østermarie	8,05	10,38	13,23	17,48	20,10	22,23
Almindingen	8,22	10,55	13,41	18,05	20,30	22,40
Aakirkeby	8,32	11,04	13,50	18,15	20,41	22,50
Rønne—Nexø	9,20	11,50	14,40	19,00	21,25	23,30

Rønne—Nexø	7,55	10,25	13,15	17,40	20,00	22,10
Aakirkeby	8,41	11,11	13,59	18,23	20,46	22,54
Almindingen	8,50	11,20	14,09	18,32	20,56	23,04
Østermarie	9,07	11,36	14,26	18,47	21,15	23,21
Østerlars	9,15	11,44	14,35	18,56	21,25	23,30
Gudhjem	9,25	11,53	14,45	19,05	21,35	23,40

Mejeriet Kajbjerggaard.

Fløde-Is af de forskellige Slags anbefales.
ANNANAS — NOUGAT — VANILLE

Udlevering: Søndage til Kl. 9. Helligdage bedes Bestillinger indgivet inden Kl. 6. — Formerne bedes tilbagesendt hurtigst muligt.

Palmehavens nye Parketsal.

Daglig Eftermiddags- og Aftskoncert samt Dansant.

Skal De reparere ? Deres Hus eller bygge et nyt Hus ?

— da har vi et stort, velsorteret Lager af Tømmer, Gulvbrædder og Forskallingsbrædder i alle Bredder, Tykkelser og Længder.

Alle vore Brædder er vellagrede og tørre.

Friskbrændt Portland Cement

Mursten, Tagpap og Tagplader sælges til allerbilligste Priser.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads.

Tlf. 45.

Karbonade, Mørbrad og kogt Skinke frisk hver Dag.

Badningens 10 Bud.

— 0 —

Formanden for Dansk Svømme- og Livredningsforbund, Hr. Holger Nielsen, giver i Anledning af de mange Drukneulykker, hver Sommer er saa rig paa — følgende gode Raad:

1. Gaa aldrig alene i Vandet.
2. Svøm ikke for langt ud. Det er aldeles ingen Nytte til, og du udsættet kun dig selv og dine Medmennesker for Fare, dersom du pludselig gribes af Ængstelse eller af et Ildebefindende, og Kræfterne derved svigter dig.
3. Bader du i en Mergelgrav eller paa Steder, hvor du ikke kender Vanddybden, tag da om Livet et Reb, som en anden — staaende paa Land — holder i.
4. Bader du fra Baad paa dybt Vand, tag da ligeledes om Livet et Reb, som holdes af en i Baaden værende Person. Spring ud og gaa op fra Baadens For- og Agterende ikke fra Siden. Skulde det ske, at Baaden, du er i, kæntrer, bliv da ved den, medmindre du er nær ved Land og er vis paa at du kan svømme ind.
5. Gaa ikke i Vandet lige efter et Maaltid, ej heller efter stærk Anstrengelse (for Lunger og Hjerte virker normalt) Mennesker med Tilbøjelighed til stærk Hjerterebankning maa ikke bade uden Lægens Tilladelse.

6. Sig til Børnene, at de aldrig i Kaadhed maa skubbe hverandre i Vandet fra Bro eller Baad, og at de aldrig i Vandet maa dukke hinandens Hoved under.

7. Lad dem ikke blive længere i Vandet end højst til det Tidspunkt, hvor den første Kuldegysning indfinder. Paase, at de efter Badet ikke fryser (uvirksomme opholder sig i køl Luft). Og lad dem heller ikke overdrive Solbade- ne.

8. Tillad ikke Børn — ukendt med Sejlads at tage ud paa egen Haand. Giv dem Advarsler mod Kaadheder, dersom de i Robaad faar Lov at ro ud uden voksne.

9. Gaa ikke flere i en Baad, end at I er sikre paa, at den kan bære jer, og overbevis jer om, at Baadens Sider er tætte (ikke har slaaet Revne.) Søg straks Land, hvis Baaden tager Vand ind.

10. Endelig bør alle, ældre som yngre, lære at kunne udføre et korrekt „kunstigt Aandedræt“ (Schäfer-Metoden)

Det „kunstige Aandedræt“, og hvad dertil hører, er lært i Løbet af en halv Time, og sikkert vil de fleste af os — før eller senere i vort Liv — komme til at staa overfor Tilfælde, hvor den hurtige Paabegyndelse af „kunstigt Aandedræt“ kan være af afgørende Betydning for Redningen af et Menneskes Liv.

Grindringsliste.

Allinge-Sandvig.

- Afholdelsesforeningen: Fm. Karetmager Andr. Pedersen.
Aldersrentend.: Fm. Murer Edo. Holm.
Blaa Kors: Fm. Murer Edo. Holm.
Borgmesterkontoret 2—4 Eftm.
Brandinspektør: Smedem. Carl Petersen.
Bornholms Brandforsikringselskab Sognekomm. Alfred Larsen.
Dampstibs ekspeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.
Folkebogsamlingen (Borgerkolen 1. Sal Læsestuen) Søndage fra 5—9 Eftm. Ublaas Mandag og Fredag 7—8, samt Tirsdag 3—4.
Folkeregistret: Kommunekontoret.
Good Templar Ord.: Fm. Carl Lindgren.
Hjælpekassen. Form. Frk. Petra Møller. Kasserer Fru Alfr. Petersen.
Jernbanest. Varehuset aabent for Gods 8,30—12 og 2,30—6.
Kammerkontoret 10—12 og 2—3. Lørdag tillige 6—8.
Kirkebørgen 3—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Postkontoret. Allinge Søndage 9—12 og 2—6. Sandvig 9—12 og 3—6.
Politi. E. N. Larsen, Allinge, L. P. Mouritzen, Sandvig. Kontor Strandvejen.
Storstensfejer E. N. Nielsen. Tlf. Hasle 43.

Urglas.

De nye Urglas, som ikke kan slaas i Stykker, har jeg paa Lager i alle gangbare Størrelser og sættes i paa faa Minutter.

Conrad Hansen, Allinge

Tlf. 140 Guld-, Sølv-, Plet-, Tin- og Nikkelvarer. Tlf. 140
Stort Udvalg. Gode Varer. Priserne billige.

Sparekassen 9—12 og 2—4.
Stempelfital i Sparekassen 9—12 og 2—4.
Branddirektøren do.
Statsanstalten for Livsforsikring ved Stationsf. Kofod. Kontortid: 9—12 Fm.
Sygehuslægen 8—9 og 2—3.
Sygehuset. Besøgstid 11—12 og 4—5.
Sygekassen. Fm. Vager P. Holm.
Kasserer Herm. Mortensen.
Telegrafstationen 9—12 og 2—6.
Toldamret 8—12 Form. 2—5 Efterm.
Turistforeningen Østersøbadet „Bornholm“. Fm. Kæmner Mortensen.

Biler

udlejes. 4—5 og 12—14 Pers. nye Vogne. Billige Priser.
Lastkørsel udføres.
E. Hansen, Tein. — Tlf. Rø 57 x.

Koncert - Dansant

Strandslot

Tirsdag, Torsdag Lørdag.

H. Reiner.

Blanchs Hotel

Søndag, Onsdag, Fredag.

M. Koch.

Det er VARELOTTERISEDLEN

der giver Dem de fleste Chancer for Gevinst — tre mod een.

I 5te og 6te Trækning falder der

73.800 GEVINSTER

Grib Chancen og køb endnu i Dag hos en af nedens staaende aut. Kollektorer et Lod, der kun skal betales med **Fornyelsespris Kr. 4.60**

Lodsalg slutter **den 12. August.**

- Aakirkeby:** Boghandler Henry Andersen. Tlf. 5.
— Købmand Fru E. Simonsen. Tlf. 10.
Allinge: thv. Købmand Vald. Jørgensen. Tlf. 92.
Hasle: Boghandler Karl Munk. Tlf. 42.
Nexø: Agent C. F. Sørensen.
— Nordre Strandvej. Tlf. 77.
Rønne: Kollektrice, Fruen M. Carstensen, Havnegade 1.
— Fru Hertha Hansen, Nørregade 10. Tlf. 299.
— Fru M. Mægaard, Østervoldgade 23. Tlf. 577.
— Kollektor E. Nielsen, Løkkeg. 43. Tlf. 436
Svaneke: Detailhandler J. P. V. Funch. Tlf. 47.

Spil og vind!

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. Chr. Dideriksen, Rønne. Tlf. 865

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.
I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Anton Sonnes Ligkisteforretning

fortsættes uforandret.

Ligtøj og Ligsenge paa Lager. Ordning af Begravelser.

Agnes Sonne. H. Th. Mortensen.

Maskinsnedkeri, Allinge.
Tlf. 47.

G. Jørgensens Slagterforretning

Tlf. 66. — ALLINGE — Tlf. 66.

Anbefales med 1ste Klasses Varer til rimelige Priser.

Prima Oksefars. **Oksekød**
Rørt Kalvefars, færdig til Brug. **Kalvekød**
Flæskfars. **Lammekød**

Bestillinger modtages. — Varerne bringes overalt.